सामर्ळाय इमं यज्ञमानं सुवधिमत्यर्थः (24.) । किम्भूतिमम् म्रमुख्य पुत्रम् म्रमुख्य प्राम् म्रमुख्य प्राम् म्रमुख्य प्राम् म्रमुख्य प्राम् म्रमुख्य प्राम् म्रमुख्य प्राम् म्रमुख्यः देच्याः पुत्रम् म्रमुख्याऽइति यज्ञमानमातुनीमम्रम् । म्रस्य विशे म्रस्याः कौर्च्याः विशः प्रज्ञाया म्रिध्यतिमिति शेषः म्रस्य इति प्रध्यत्तं ज्ञातिनाम म्राम्ह्यम् । म्रमी इति प्रथमानं देशनाम म्राम्ह्यम् म्रमी हे कुर्वः पञ्चालाः वो युष्माकमेष खिद्विमा राज्ञास्तु । म्रम्माकं ब्राम्ह्यणानां तु सोमम्रम्द्रो व्ह्यीद्रपो वा सोमो राज्ञा प्रभुरस्तु ॥४०॥

श्रीमन्मर्हीधर्कृते वेद्दीपे मनोर्ह्रे । वाजपेयो राजमूयारम्भानो नवमोञ्गमत् ॥१॥ ग्रय काणवशाखायां पाठविशेषः ॥

- 1. ॥ देवं सिवतः प्रमुव यद्यं प्रमुविमं भगीय । दिव्यो गेन्धर्वः केत्पाः कितं नः पुनातु वाचस्पतिनीऽश्रयः वार्ताः स्वद्तु ॥१॥ १ व. b. c ॥१॥ १ व. b. c ॥१॥ १ व. b. c ॥१॥ १ व. व. च. c ॥१॥ १ व. व. च. c ॥१॥ १ व. व. च. c ॥१॥ मम्पृचं स्य सं मा भेद्रेण पृङ्क विपृचं स्य वि मा पापेन पृङ्क ॥६॥
- II.॥ ५ [- साविषक्] ॥१॥ ६ b [॰रापोऽग्रपांनपाचो वं ऊ॰] ॥१॥ ६ a [प्रशंक्तिभिर्श्वा भ॰] ॥१॥ ७ [वाती वा वो मनी वा] ॥१॥ ६ ॥५॥ १ a [परीतो ॰जजिचैधि स॰] ॥६॥ १ b ॥७॥१३॥॥
- III. ॥ देवस्य व्यष्ट संवितुः स्व सत्यसंवसो बृह्स्यतेहृत्तमं नार्कष्ट हृद्देनन्द्रंस्योत्तमं नार्कष्ट हृदेम ॥ देवस्य व्यष्ट संवितुः स्व सत्यसंवसः । वृह्स्यतेहृत्तमं नार्कमहृद्देनिन्द्रंस्योत्तमं नार्कमहृद्दाम ॥१॥ ११ व ॥१॥
  ११ ७ ॥३॥ १२ व ॥४॥ देवस्य व्यष्ट संवितुः स्व सत्यसंवसः ।
  वृह्स्यतेविद्याद्यति वार्वं तेष्ट्रम् ॥१॥ वार्विनो वार्वं त्रयतार्धन स्क्रभूतः ।
  योत्रना मिमानाः काष्टां गह्त ॥६॥ १४ [संतवीवत्यः] ॥०॥ १५
  ॥६॥ १६॥१॥ १० [धर्माताञ्च तमना महो ये] ॥१०॥ १६